Najvyšší súd

Slovenskej republiky **4 Obdo 21/2012**

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov: **1/ I. Z.,** bytom J., **2/ M. Z.,** bytom M., **3/ P. G.,** bytom H.H., všetci právne zastúpení advokátom JUDr. J. F., K., proti odporcovi: **U...H.U.,** N., IČO: X., zastúpený advokátom L., s. r. o., Š., **o nariadenie predbežného opatrenia,** vedenej Okresným súdom Košice I. pod sp. zn. 28 Cbr 22/2010, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 30. júna 2011 č. k. 3 Cob 134/2011-369, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice I. uznesením č. k. 28 Cbr 22/2010-256 z 11. apríla. 2001 vyhovel čiastočne návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a uložil odporcovi povinnosť predbežne sa zdržať nakladania akýmkoľvek spôsobom s nehnuteľnosťami vrátane drevnej hmoty, zapísaných v katastri nehnuteľností v katastrálnom území H. na LV. č. X., X. a na LV č. X. a X. v katastrálnom

území Turňa nad Bodvou a to do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej. V prevyšujúcej časti konanie o vydanie predbežného opatrenia zastavil.

Z odôvodnenia z rozhodnutia vyplýva, že žalobou vo veci sa navrhovatelia domáhajú zrušenia odporcu, ktorý podľa ich názoru vznikol nezákonnou formou. Návrh na vydanie predbežného opatrenia podali z dôvodu, že zistili, že odporca prevádza majetky z U. do svojho vlastníctva, čím vzniká obava navrhovateľov z ohrozenia budúceho výkonu súdneho rozhodnutia. Táto obava je potvrdená listinnými dôkazmi, z ktorých je jednoznačné, že odporca vyvíja činnosť smerujúcu k tomu, aby hnuteľný a nehnuteľnú majetok U.P. bol prevedený na tento novovzniknutý subjekt. Uviedli tiež, že zápis odporcu do obchodného registra 18. 03. 2010 nikto neoznámil Obvodnému lesnému úradu v Košiciach, ktorý v registri pozemkových spoločenstiev pod registračným číslom PS-PR X. vedie U.U., Opodstatnenosť a naliehavosť návrhu potvrdzujú aj tým, že Okresný súd Košice I. v konaní vedenom pod sp. zn. 36Co 261/2010 uznesením zo 04. 10. 2010 nariadil predbežné opatrenie a uložil odporcovi zdržať sa nakladania s nehnuteľnosťami v katastrálnom území H., ktoré odporca nerešpektuje a na celom území lesných porastov prebieha ťažba drevnej hmoty. Správe katastra súd nariadil, aby nevykonala vyznačenie veci samej. Uvedené rozhodnutie voči správe katastra však stratilo opodstatnenie, pretože dňa 09. 04. 2010 na príslušných listoch vlastníctva bola do katastra nehnuteľností vyznačená spoločná nehnuteľnosť tak, ako to žiadal odporca.

Súd dospel k záveru, že v danom prípade navrhovatelia osvedčili zákonné skutočnosti umožňujúce záver o miere osvedčenosti nároku navrhovateľov, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Ako členovia pozemkového spoločenstva sa domáhajú ochrany svojich majetkových práv, pričom odporca vykonal v minulosti úkony umožňujúce zápis spoločných nehnuteľností do príslušného katastra nehnuteľností, čím by mohlo dôjsť k zásahu do výkonu vlastníckych práv k týmto nehnuteľnostiam. K vyznačeniu týchto spoločných nehnuteľností došlo pred rozhodnutím súdu v konaní sp. zn. 26C 261/2010. Súd návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyhovel s poukazom na ustanovenia § 102 a § 75 nasl. O. s. p. V prevyšujúcej časti v zmysle § 159 ods. 3 O. s. p. zastavil konanie s odôvodnením, že o tejto časti návrhu už rozhodol súd v konaní vedenom pod sp. zn. 36C 261/2010 uznesením zo 04. 10. 2010, ktoré sa stalo právoplatným a vykonateľným.

Na doplnenie dôvodov napadnutého uznesenia uviedol, že z návrhu na vydanie predbežného opatrenia vyplýva, že jeho právnym dôvodom je zabezpečenie budúceho výkonu rozhodnutia súdu, ktorým by bolo vyhovené žalobe vo veci samej a ohľadne ktorej doposiaľ nebolo vykonané dokazovanie. Túto obavu navrhovatelia preukazovali listinnými dôkazmi, z ktorých vyplýva, že odporca vyvíja činnosť smerujúcu k tomu aby hnuteľný ako aj nehnuteľný majetok U., pozemkové spoločenstvo H. bol prevedený na novovzniknutý subjekt (U. H. družstvo). Navrhovatelia uviedli v návrhu, že odporca nerešpektuje ani rozhodnutie súdu, ktoré už bolo dané a nakladá s n nehnuteľným majetkom o čom svedčí ťažba drevnej hmoty na celom území lestných porastov, a teda je tu aj naďalej obava, že odporca predisponuje tento nehnuteľný majetok na iné subjekty, k čomu jeho správanie momentálne nasvedčuje. O porušovaní skôr vydaného predbežného opatrenia zo strany odporcu svedčí aj prípis obvodného lesného úradu v Košiciach doručený Okresnému súdu Košice I. 27. 06. 2011, z ktorého vyplýva, že Obvodný lesný úrad v Košiciach vykonal miestne šetrenie 06. 05. 2011 spojené s terénnym zisťovaním na lesných pozemkoch v obhospodarovaní U. pozemkové spoločenstvo H. za účelom prešetrenia podnetu týkajúceho sa podozrenia z nezákonnej ťažby, predaja a odvozu drevnej hmoty a zistil, že U. H. družstvo drevnú hmotu nielen že ťažil počas platnosti predbežného opatrenia súdu ale aj predával a odvážal ako vyplýva z relácie Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach – okolie, odboru poriadkovej polície obvodného oddelenia PZ v Turni nad Bodvou, ktorý tiež vykonal kontrolu v obci H. 11. 05. 2011 z dôvodu ktorého Obvodný lesný úrad v Košiciach zaisťoval dôkazy o odvoze dreva v čase od 1. januára 2011. Jedná sa o odvoz vyše 300 m^3 drevnej hmoty. Z uvedeného listu vyplýva, že U. H. družstvo neoprávnene používal pri preprave dreva identifikačné číslo ciachy U-KE-6-2, ktoré tomuto subjektu nikdy nebolo pridelené. Odvolací súd sa nestotožnil s námietkou odvolateľa týkajúcou sa aktívnej legitimácie navrhovateľov. Z dôvodu, že navrhovatelia sa domáhajú ochrany svojich majetkových práv ako členovia pozemkového spoločenstva existujúceho subjektu U... pozemkové spoločenstvo H. a domáhajú sa ochrany svojich majetkových práv a to aj z dôvodu, že odporca už v minulosti vykonal úkony umožňujúce zápis spoločných nehnuteľností do príslušného katastra nehnuteľností, čím by mohlo dôjsť k zásadu do výkonu vlastníckych práv k týmto nehnuteľnostiam. Nestotožnil sa ani s námietkou odvolateľa ohľadom neurčitosti výroku uznesenia spočívajúcu vo formulácii „predbežne sa zdržať nakladania akýmkoľvek spôsobom s nehnuteľnosťami vrátane drevnej hmoty“. Uviedol, že nakladanie akýmkoľvek spôsobom s nehnuteľnosťami

je pojem širší v ktorom je obsiahnuté predovšetkým scudzenie, prenajatie, vloženie do majetku inej spoločnosti, založenie alebo zriadenie k nej právo tretej osoby, z čoho možno vyvodiť zaver o dostatočnej určitosti výroku napadnutého uznesenia. Za nedôvodné odvolací súd považoval aj tvrdenie odvolateľa, že výrok uznesenie neobstojí v kontexte so zákonnými povinnosťami riadneho obhospodarovateľa lesa v zmysle § 28 ods. 1 zákona č. 364/2005 Zb. zák. o lesoch, pretože tieto činnosti odporcu nariadením predbežného opatrenia neboli obmedzené. Za nedôvodné považoval aj tvrdenie odvolateľa, že mu nebol doručený návrh predbežného opatrenia, pretože táto skutočnosť z obsahu spisu nevyplýva. Návrh osobne prevzal odporca 06. 11. 2010 a v nadväznosti na to podaním doručeným súdu 22. 12. 2010 podal námietku miestnej neprísluŠnosti súdu. Aj podľa názoru odvolacieho súdu navrhovatelia preukázali podmienky pre vydanie predbežného opatrenia, keďže vzhľadom na konanie odporcu osvedčili dôvodnosť obavy, že by budúci výkon mohol byť konaním odporcu ohrozený. Za takejto situácie možno dôvodne uzavrieť, že úprava pomerov účastníkov je práve v záujme toho, aby prípadný budúci výkon súdneho rozhodnutia nebol ohrozený. Odvolací súd prihliadol aj na to, že vydaním predbežného opatrenia v takomto rozsahu nedôjde k žiadnemu podstatnému obmedzeniu odporcu až do doby konečného rozhodnutia vo veci samej.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal odporca dovolanie s poukazom na prípustnosť odvolacích dôvodov podľa § 237 písm. f/ O. s. p. teda, že odporcovi ako účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Konštatoval, že odvolací súd aj súd prvého stupňa nedoručením uznesenia odvolacieho súdu právnemu zástupcovi odporcu porušil § 49 O. s. p. v spojení s § 159 ods. 1 O. s. p. čím odporcovi bolo odňaté jeho procesné právo na podanie dovolania v zmysle § 240 a nasl. O. s. p. Ďalej uviedol, že odvolací súd nezistil spoľahlivo otázku preukázania aktívnej procesnej legitimácie navrhovateľov na poskytnutie predbežnej ochrany nimi tvrdenými práv. Súd sa obmedzil len na konštatovanie a prepis odôvodnenia právneho zástupcu navrhovateľa, preto odôvodnenia aktívnej procesnej legitimácie navrhovateľov je nezrozumiteľné, negatívne formulované a právne nedostatočné. Namietal tiež nespoľahlivé zistenie skutkového stavu odvolacím súdom i súdom prvého stupňa, čo sa týka predmetu predbežného opatrenia, ktorým je nehnuteľnosť. Odporca nie je vlastníkom nehnuteľnosti evidovaných na príslušných listoch vlastníctva vypočítaných vo výroku uznesenia súdu a nie je zrejmé akému hmotnému právu navrhovateľov sa predbežná ochrana napadnutým uznesením poskytuje. Oznámenie Správy

katastra Košice - okolie z 02. 05. 2011 preukazuje, že odporca nie je vlastníkom nehnuteľností, na ktoré sa uznesenie vzťahuje a predbežné opatrenie potvrdené uznesením odvolacieho súdu nie je vykonateľné, teda nezapísateľné Správou katastra Košice - okolie. Tvrdí, že odporca je v súlade s § 3 zákona č. 181/1995 Z. z. o pozemkových spoločenstvách správcom spoločnej nehnuteľnosti ako je vyznačené na príslušných listoch vlastníctva. Odporca nehnuteľnosti, na ktoré sa predbežné opatrenie vzťahuje nikdy nepreviedol ani inak nescudzil, nakoľko nie je ich vlastníkom. Vlastnícke právo tretích osôb zostávajú aj pri zmene právnej formy subjektu, ktorý nehnuteľnosť spravuje zachované. Dovolateľ uviedol tiež, že postupom odvolacieho súdu i súdu prvého stupňa bol porušený čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky zakladajúci právo odporcu na spravodlivý proces. Poukázal na to, že odvolací súd doplnil dokazovanie v štádiu odvolacieho konania avšak znova obstaranými dôkazmi ňou oboznámil odporcu, čím sa mu odňala možnosť konať pred súdom. Vzhľadom na rozsah odôvodnenia odvolacieho rozhodnutia, na priestor venovaný vykonaniu dôkazov predložených navrhovateľmi a súčasne na nezdôvodnenia hlavných námietok odporcu na odstránenie vád konania, dovolateľ hľadí na postup odvolacieho súdu a rozhodnutie vydané v odvolacom konaní ako na konanie ktorým sa odporcovi v celom rozsahu odňala možnosť konať pred súdom. Podľa názoru dovolateľa listinné dôkazy predložené zo strany obvodného lesného úradu v Košiciach sú z hľadiska preukázanie naliehavého právneho záujmu na dočasnej úprave pomerov účastníkov irelevantné, pretože lesný úrad ako orgán štátnej správy na úseku lesného hospodárstva nie je kompetentný rozhodovať o žiadostiach na vykonanie kontroly dodržiavania predbežného opatrenia. Ak konaním rozhodnutím, opatrením, či iným zásahom orgánu štátnej správy bol porušený zákon prekročením kompetencií, ktoré zákon tomuto orgánu zveruje nemožno na takéto konanie, rozhodnutie, opatrenie, či iný zásah prihliadať ako na dôkaz získaný zákonným spôsobom. Podľa dovolateľa odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu nezodpovedá § 157 ods. 2 O. s. p. a v jeho dôvodoch súd prepisuje argumentácie strán ale chýba vyhodnotenie argumentov účastníkov, to znamená zdôvodnenie súdu, pričom návrhy, dôkazy a tvrdenia účastníkov považuje za právne bezvýznamné, nesprávne, mylné alebo vyvrátené. Dovolateľ však zdôraznil, že závažné a podstatné pochybenie konania rozhodnutia odvolacieho súdu spočíva najmä, nie výlučne abstrahovaní a vyhodnotení základnej podmienky konania a to aktívnej procesnej legitimácie navrhovateľov, nepreukázaní naliehavého právneho záujmu na poskytnutí predbežnej ochrany a v nespôsobilosti rozhodnutia na zápis do katastra nehnuteľností. Nespoľahlivo zistený skutkový stav veci odvolacím súdom viedlo

k nesprávnym právnym záverom, na základe ktorých bolo vydané napádané rozhodnutie odvolacieho súdu aj súdu prvého stupňa. Z týchto dôvodov navrhol aby dovolací súd v celom rozsahu zrušil uznesenie odvolacieho aj prvostupňového súdu a konaní o návrhu na vydanie predbežného opatrenia zastavil.

Navrhovateľ vo vyjadrení k dovolaniu poukázal na vyhodnotenie jednotlivých námietok odporcu vo svojom vyjadrení z 22. 09. 2011 k predchádzajúcemu dovolaniu odporcu, obsah ktorého je totožný s predmetným dovolaním. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 Cdo 59/2011 zo 17. 08. 2011, ktorým odmietol dovolanie toho istého odporcu smerujúce proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3 Co 314/2010 z 28. 12. 2010, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie prvostupňového súdu, ktorým uložil odporcovi povinnosť predbežne sa zdržať nakladania akýmkoľvek spôsobom so špecifikovanými nehnuteľnosťami. V odôvodnení uznesenia dovolacieho súdu je uvedené, že dovolanie odporcu smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu o predbežnom opatrení, a preto dovolanie proti nemu v zmysle § 239 ods. 3 O. s. p. nie je prípustné. Z dôvodu, že prípustnosť dovolania v predmetnej veci nemožno vyvodiť z § 239 ani z § 237 O. s. p. navrhol, aby dovolací súd dovolanie odporcu podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 243 ods. 5 O. s. p. odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací podľa § 10a ods. 1 O. s. p. po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), ktorý je zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 veta druhá O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania v zmysle § 243a ods. 1 O. s. p. najskôr skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. V zmysle § 239 O. s. p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme je prípustné, ak je ním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa (§ 239 ods. 1 písm. a/ O. s. p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu súdnemu dvoru európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska (§ 239

ods. 1 písm. b/ veta prvá O. s. p.). Podľa § 239 ods. 2 Os. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. Ďalej ak ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia alebo ak ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. Podľa § 239 ods. 3 O. s. p. ustanovenia ods. 1 a 2 neplatia ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu, vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samé rozhoduje uznesením.

V prejednávanej veci je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o predbežnom opatrení, preto dovolanie podľa § 239 O. s. p prípustné nie je.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O. s. p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O. s. p. bez ohľadu na to, či ju účastník namieta alebo nie. Neobmedzil sa dovolací súd len sa skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O. s. p. ale sa zaoberal aj otázkou či je dovolanie prípustné podľa § 237 O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu(rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie v ktorom bolo vydané je postihnuté niektorou so závažných procesných vád vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia. Ak je konanie postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O. s. p. možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O. s. p. vylúčené.

Dovolateľ vo svojom dovolaní namietal vadu konania podľa § 237 písm. f/ O. s. p. v zmysle ktorého je dovolanie prípustné ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania v zmysle uvedeného ustanovenia je vadný postup súd v Občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odňala možnosť pred ním konať a uplatňovať procesné práva, ktoré mu zákon

priznáva za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv a povinností a oprávnených záujmov. o vadu, ktorá je z hľadiska § 237 pís. f/ O. s. p. významná ide najmä vtedy ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom prípadne s ďalšími všeobecnými záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva.

Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia ako aj konanie ktoré jeho vydaniu predchádzalo dovolací súd v existenciu dôvodov prípustnosti dovolania v zmysle § 237 písm. f/ O s. p. namietaných dovolateľom nezistil. Námietka dovolateľa, že uznesenie dovolacieho súdu nebolo doručené jeho právnemu zástupcovi, nie je dôvodná, pretože odporca po doručení rozhodnutia odvolacieho súdu podal proti nemu dovolanie, na základe ktorého začalo predmetné dovolacie konanie. Námietka nedostatku aktívnej legitimácie navrhovateľov a nedostatočné zistenie skutkového stavu na základe ktorého súdy vyhoveli návrhu nariadenie predbežného opatrenia nie sú skutočnosťami zakladajúcimi prípustnosť dovolania v zmysle uvedeného ustanovenia § 239 písm. f/ O. s. p. Uvedené skutočnosti môžu byť dovolacím dôvodom len v prípade prípustnosti dovolania v zmysle §239 O. s. p. Rovnaký záver sa vyťahuje aj na tvrdenie dovolateľa, že obvodný lesný úrad je kompetentný rozhodovať o žiadosti na vykonanie kontroly dodržiavania predbežného opatrenia v dôsledku čoho nemal súd prihliadať na listinný dôkaz predložený zo strany uvedeného orgánu. Napadnuté uznesenie odvolacieho súdu obsahuje všetky náležitosti uvedené v § 157 ods. 2 O. s. p. a z jeho odôvodnenia vyplýva, že odvolací súd sa zaoberal námietkami odporcu uvedenými v odvolaní. Pokiaľ súd sa neakceptoval odvolacie dôvody odporcu a v rozhodnutí vysvetlil prečo ich nepovažoval za opodstatnené, dospieť k záveru, že v konaní mu bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Podľa § 243b ods. 5 veta prvá O. s. o. ustanovenia § 218 ods. 1 a § 224 ods. 1, § 225 a § 226 O. s. p. platia pre konanie na dovolacom súd obdobne. Podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odvolací súd odmietne odvolanie ktoré smeruje proti rozhodnutiu proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací dospel k záveru, že dovolanie odporcu nie je prípustné podľa § 239 ods. 1 až 3 O. s. p. ani v zmysle § 237 O. s. p. preto ho podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa spolu s rozhodnutím o trovách konania vo veci samej podľa § 243b ods. 5 veta prvá O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 145 O. s. p.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. apríla 2012

JUDr. Alena Priecelová v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková